

Gids voor Goede Veterinaire Praktijk voor voedselproducerende dieren

Zoals vastgesteld door KNMvD bestuur op 22 oktober 2013.

INTRODUCTIE

De praktiserende dierenarts speelt een belangrijke rol in de diergeneeskundige dienstverlening voor voedselproducerende dieren. De Gids voor Goede Veterinaire Praktijk (GVP) voor voedselproducerende dieren is een door de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD) geadviseerde gedragsstandaard. De gedragsstandaard is gericht op de zorg voor dierenwelzijn, diergezondheid, volksgezondheid, voedselveiligheid en milieu.

De Gids beperkt zich tot voedselproducerende dieren, waarbij de praktiserende dierenarts rekening dient te houden met:

- de van kracht zijnde wetgeving,
- de van kracht zijnde Code voor de Dierenarts en KNMvD richtlijnen voor veterinair handelen.
- de vereisten van de klant en (private) partijen,

Deze Gids stelt slechts algemene principes voorop. Er kunnen bijkomende richtlijnen, protocollen en/of overeenkomsten tussen dierhouder en dierenarts worden ontwikkeld.

Deze Gids wordt minstens iedere vijf jaar beoordeeld en waar nodig aangepast.

DIERENARTS

De dierenarts is diegene die krachtens de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs (Stb 1985, 562) de hoedanigheid van dierenarts heeft verkregen, dan wel op grond van artikel 3 van de Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskundeⁱ (WUD) (Stb 1990, 214) als zodanig is toegelaten de diergeneeskunde in haar volle omvang uit te oefenen. De dierenarts heeft zich conform artikel 9 van de WUD aangemeld en is opgenomen in het register van praktiserende dierenartsen (artikel 10 van de WUD).

GEDRAG

De dierenarts laat zich in zijn/haar gedrag leiden door voor de beroepsuitoefening relevante regelgeving en/of ethisch professionele normen die onder andere zijn vastgelegd in de Code voor de Dierenarts en de richtlijnen voor veterinair handelen, uitgegeven door de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (www.knmvd.nl).

GOEDE VETERINAIRE PRAKTIJK

Diergeneeskundige dienstverlening

De diergeneeskundige dienstverlening omvat de handelingen zoals omschreven in artikel 1 van de WUD.

In het kader van patiëntbehandeling en/of (periodieke) bedrijfsbezoek wordt onder GVP verstaan: het afnemen van een anamnese, het doen van onderzoek, het stellen van de (waarschijnlijkheids-)

diagnose, het voorschrijven van een eventuele behandeling, het (selectief) toepassen van diergeneesmiddelen met inachtneming van de te verwachten werkzaamheid en mogelijke schadelijke neveneffecten, het geven van advies en het leveren van nazorg. De dierenarts informeert de dierhouder volledig over de door haar/hem voorgeschreven (diergenees)middelen. Onder GVP voor voedselproducerende dieren valt het nemen of doen nemen van preventieve (hygiënische) maatregelen, evaluatie en verslaglegging en het opstellen van verklaringen. Tevens dienen specifieke eisen van (private) partijen in acht genomen te worden.

Toetsing

De dierenarts voert de diergeneeskundige dienstverlening zorgvuldig, volledig, inzichtelijk, borgbaar en toetsbaar uit.

PRIVATE EISEN AAN DE PRAKTISERENDE DIERENARTS

Diersectoren en/of (private) partijen kunnen bijzondere waarborgen eisen. Deze bijzondere waarborgen komen in samenspraak met de KNMvD tot stand en worden vastgelegd in richtlijnen, protocollen en/of overeenkomsten tussen de dierhouder en de dierenarts.

De dierenarts verschaft vertegenwoordigers van controlerende en toezichhoudende instellingen desgevraagd of op basis van een vordering inzage in zijn/haar werkwijze en verder alle gegevens met betrekking tot deze Gids en de eventuele private overeenkomsten en laat zich desgewenst controleren op het nakomen van de voorwaarden door een onafhankelijk controlerende instelling die voldoet aan de eisen die (private) partijen en/of de overheid daaraan stellen.

ⁱ Op 3 september 2013 zijn de bepalingen uit de Wet Dieren over de uitoefening van de diergeneeskunde (Hoofdstuk 4, Toelating beroepen in de uitoefening van de diergeneeskunde) en het onderliggende Besluit Diergeneeskundigen nog niet van kracht. Zodra deze artikelen in werking treden vervallen de aangehaalde bepalingen uit Wet op de uitoefening van de diergeneeskunde en worden deze vervangen door de betreffende artikelen in de Wet Dieren.